- 91. Ita cum filios suos confirmassent hominum domini, ordine matrum suarum, qui in mariti mundum abierant, exsequias peragebant.
- 92. Tum Yamas, vatis veste indutus, Raghuiden adiit, dixitque: "Quicunque nos clam colloquentes videre poterit, eum dimitte!"
- 93. Quod cum rex polliceretur, ille postquam se ipsum ei indicasset, "Summo deo jubente," inquit, "cœlum ingredere!"
- 94. Lakshmanas, qui ante januam stabat, etsi illud sciebat, eorum colloquium interrupit, Durvásasis imprecationem timens, qui Rámam videre flagitabat.
- 95. Lakshmanas, devotionis gnarus, ad Sarayuis ripam profectus, vita relicta fratris sui majoris promissum verum reddidit.
- 96. Raghuides vero, cum hæc ejus quarta pars ante ipsum in cœlum evecta esset, vaccillans stabat, veluti virtus tribus pedibus insistens.
- 97. Qui cum in Kusávati urbe confirmasset Kusam, hostium elephantis similium uncum, et in Sarávati urbe Lavam, qui pulchris sermonibus hominum bonorum lacrymas eliciebat:
- 98. Sursum evectus est, firmo animo præditus, una cum fratre minore, igne præeunte, atque per domini sui amorem eos secuta est Ayodhya urbs, ædibus exceptis.
- 99. Simii et Rákshasi, animi gnari, sequebantur ejus vestigia, rigata civium lacrymis, kadambæ florum instar magnis.
- 100. Per illum, curru cœlesti vectum, erga cultores suos benignum, Sarayus fluvius scala facta est, eos, qui ipsum sequebantur, in cœlum ducens.
- 101. Quia hominum in illum fluvium descendentium concursus bovum gregi similis erat, ideo sacer ille ablutionum locus Goprataræ nomine in mundo celebratur.
- 102. Dominus ille, cum deorum portiones suam quæque formam rursus induissent, civium caussa qui immortales facti erant, alterum cœlum condidit.